

[Eva Møller]

Jeg kan derfor ikke støtte det socialdemokratiske beslutningsforslag.

Køpke Christensen (FP):

Fremskridtspartiet kan naturligvis ligesom andre partier i Tinget kun være tilfreds med de intentioner, der ligger i det foreliggende forslag, nemlig at det drejer sig om at få så godt et beslutningsgrundlag som overhovedet muligt, inden man vedtager en så gennemgribende reform, som der her er tale om.

Vi er da også på linje med ministeren, når han udtaler, at debatten allerede er godt i gang, det har vi tydeligt set. Både SF og Det Radikale Venstre har, som ministeren ganske rigtigt sagde, hver især fremsat forslag i Tinget, og vi har også haft en forespørgselsdebat inden jul, så debatten kører fantastisk godt, for den sags skyld også i medierne. Jeg mener, at det er noget ret fundamentalt, at det netop sker som en folkelig debat, og vi kan se, at mange borgere er interesserede; det beviser, at vi virkelig har at gøre med noget, som man bør lave så godt for borgerne som overhovedet muligt.

Vi er dog ikke helt enige med ministeren i, at det, der nu er foregået om folkeskolen, er tilstrækkeligt, og vi forstår stadig ikke, at ministeren så sent som i går udtalte, at han mente, at hele den ny reform skulle igennem hurtigst muligt. Det drejer sig efter vores opfattelse ikke om at få den vedtaget så hurtigt som muligt, således at de ny bestemmelser allerede, som ministeren var inde på, kan træde i kraft i skoleåret 1993-94. Det, det handler om, er, som jeg tidligere sagde, at få en så god folkeskolelov som overhovedet muligt, og det gøres ikke ved på nogen måde at haste en så gennemgribende reform, som der her er tale om, igennem.

På den anden side er der efter vor opfattelse heller ikke brug for at nedsætte flere kommissioner, og jeg siger »flere«, fordi vi på så mange områder ser, at man bare nedsætter kommissioner. Det, der som sagt er brug for, er en større folkelig debat bl.a. i medierne og i de berørte grupper, herunder forældrekræden, der er brugerne, samt sidst, men ikke mindst, også blandt dem, der er beskæftiget inden for netop dette område, nemlig lærerne.

I det af regeringen fremsatte forslag er der ønske om en tidligere sprogstart, styrkelse af faget fransk, indførelse af natur og teknik som

selvstændige fag osv. Jeg skal gøre opmærksom på, at det efter vor opfattelse er glædeligt, at der ligger nogle intentioner i ministerens forslag om at gøre de enkelte skoler mere frie end i det nuværende system.

Fremskridtspartiets uddannelsespolitik går netop ud på, at man liberaliserer dette område fuldstændigt, således som jeg tidligere har været inde på. Vi ser gerne, at der kommer en slags konkurrencemoment, så nogle skoler bliver bedre end andre, frem for at alle skal være lige dårlige; heri er vi nok særlig uenige med Det Radikale Venstre. Incitamentet for at lave en så god skole som muligt for brugerne/forældrene kommer frem ved at indføre en slags konkurrence. Hvad skolernes undervisning skal indeholde, skal vi fra politisk side ikke styre. Naturligvis har vi lov til at komme med vore ønsker og at give folkeskolen nogle forslag til, hvad undervisningen skal indeholde, men det må og skal være den enkelte folkeskole, der får friere tøjler til at styre sine undervisningsfag.

Regeringen kommer i sine forslag ind på, at der også skal ske en styrkelse af samarbejdet mellem forældre og skole. Dette vil helt naturligt blive tilfældet, når den enkelte folkeskole får større spillerum, så der bliver konkurrence. Den enkelte folkeskole vil nemlig sætte brugerne i centrum, og det handler om at imødekomme forældrenes ønsker.

Ministerens ros til Socialdemokratiet for partiets friske initiativ kan man sætte et stort spørgsmålstegn ved. Vi har set en del kommissioner, og jeg forstår altså ikke ministerens bemærkninger om, at det skulle være et frisk initiativ. Det er ikke noget nyt, at man nedsætter kommissioner, og vi ved, hvor bureaukratiske sådanne kommissioner er, der absolut ikke behøver at medvirke til en større folkelig debat om de pågældende emner.

Vi har lige set en undersøgelse i Jyllands-Posten i dag af, hvordan befolkningen ser på de forskellige folkeskolefag. Det ser i hvert fald ud til, at regeringen er i modvind. Når vi f.eks. taler om fagene musik, fransk, biologi, hjemkundskab, billedsprog, håndarbejde osv., ser det ud til, at det ikke er noget, som befolkningen ønsker som sådan, og dermed siges det også, at vi må styrke fag som matematik, regning, dansk, og det er i Fremskridtspartiets ånd. Vi har præcis den samme holdning, som